

بخش ۲۷

شریعت خدا

نیکو، اما شکسته شده

در درس گذشته بحث خود را درباره شریعت خدا آغاز کردیم و در پیرامون شریعت و کاربرد امروزی آن مطالبی ارائه گردید. کتاب عهد جدید یا انجیل شریف اعلام می‌کند که شریعت داده شده در عهد عتیق، به خودی خود نیکو، مقدس و روحانی است. اما عهد و پیمان جدید ضروری بود چون انسان نمی‌توانست شریعت را بطور تمام و کمال رعایت کند. در این درس بحث خود را درباره شریعت از نقطه نظر عهد جدید ادامه می‌دهیم و خواهیم دید که هرچند شریعت خوب بود ولی بدون ضعف نبود.

وحدت موجود در شریعت

قبل از آنکه ضعف شریعت را مورد بحث قرار بدهیم می‌خواهیم به رساله یعقوب نظری بیافکنیم. در فصل دوم رساله یعقوب آیات ۸-۱۱ نوشته شده است "اگر شما قانون شاهانه‌ای را که در کلام خدا است و می‌فرماید: همسایه خود را مثل نفس خود محبت کن بجا آورید کاری نیکو کرده‌اید. اما اگر بین اشخاص از روی ظاهر آنها تبعیض قائل شوید، مرتکب گناه شده‌اید و شریعت شما را بعنوان خطاکار محکوم می‌نماید،

تعالیم اساسی کتاب مقدس

چون اگر کسی تمام شریعت را رعایت کند و فقط یکی از قوانین آن را بشکند باز هم در مقابل تمام شریعت مقصر است، زیرا همان کسی که گفت زنا نکن همچنین گفته است قتل نکن پس اگر تو از زنا مبرا باشی ولی مرتکب قتل شوی باز هم شریعت را شکسته‌ای".

باید توجه داشته باشیم که در شریعت یگانگی و وحدت وجود دارد. قوانین خدا مثل حلقه‌های یک زنجیر همگی به هم متصل هستند. هر حلقه‌ای از این زنجیر که شکسته بشود زنجیر پاره می‌شود. شاید یک نفر زنا نکند اما شهادت دروغ بدهد. شاید یک نفر دزدی نکند، اما به آنچه که به شخص دیگری تعلق دارد طمع بورزد، پس مسئله اصلی این نیست که شخص کدام یک از قوانین شریعت را شکسته است، بلکه مطلب اصلی این است که با شکستن هر یک از قوانین خدا، شخص در مقابل تمام شریعت مقصر است.

طمع ورزیدن به آنچه که متعلق به ما نیست نمونه خوبی است. می‌توان گفت که هر بنی‌آدمی مرتکب این گناه می‌شود. دل انسان غالباً چیزهایی را می‌خواهد که مال دیگران است. در کتاب خروج فصل بیستم، آیه ۱۷ می‌بینیم که دهمین فرمان خدا از این قرار است: "به خانه همسایه خود طمع مورز و به زن همسایه‌ات و غلامش و کنیزش و گاوش و الاغش و به هیچ چیزی که از آن همسایه تو باشد طمع مکن."

وقتی یک نفر حتی یکبار یکی از قوانین خدا را می‌شکند در واقع شریعت را می‌شکند. به همین علت انسان از نظر خدا گناهکار و محکوم است و به نجات دهنده احتیاج دارد. خدا را شکر برای عیسی مسیح که همان نجات دهنده مقتدری است که انسان احتیاج دارد.

ضعف شریعت

می‌دانیم که احکام شریعت مقدس و عادلانه (رومیان فصل هفتم، آیه ۱۲) و نیکوست، اما شریعت دارای ضعفی بود. آن ضعف این است که شریعت قادر نبود به انسان گناهکار و از لحاظ روحانی مرده، حیات ببخشد.

در رساله پولس رسول به غلاطیان فصل سوم، آیه ۲۱ می‌خوانیم "بنابراین آیا شریعت با وعده‌های خدا تناقض دارد؟ ابدًا! زیرا اگر شریعتی داده شده بود که قادر به بخشیدن حیات بود البته نیکی مطلق نیز بوسیله شریعت میسر می‌شد" از این آیه نتیجه می‌گیریم که انسان توسط شریعت نمی‌توانست صاحب حیات بشود. باید توجه داشته باشیم که مشکل انسان فقط این نیست که در طول عمر خود قوانین خدا را می‌شکند و مرتکب گناه می‌شود، بلکه انسان با ذاتی آلوده به گناه بدنیا می‌آید و از لحاظ روحانی مرده است. پس انسان گناهکار و روحاً مرده به حیات احتیاج دارد و شریعت قادر نیست این احتیاج انسان را رفع کند. به همین دلیل عیسی مسیح خداوند در راه گناهان ما مرد و پس از مرگ دوباره زنده شد. تنها او قادر است به انسان در گناه مرده، حیات ببخشد. در رساله اول یوحنا فصل پنجم، آیات ۱۱-۱۲ نوشته شده است "شهادت این است که خدا به ما حیات جاودانی داده است و این حیات در پسر او یافت می‌شود. هر که پسر را دارد حیات دارد و هر که پسر را ندارد صاحب حیات نیست."

وقتی یک نفر به عیسی مسیح خداوند که مرد و دوباره زنده شد و زنده است ایمان می‌آورد صاحب حیات می‌شود و اینکار یعنی بخشیدن حیات از شریعت بر نمی‌آید! اگر شما با مفهوم تولد دوباره آشنا باشید می‌دانید

که تولد دوباره به تولد روحانی انسان اشاره دارد که کار روح خداست. انسان یک بار از رحم مادر خود متولد می‌شود و این تولد جسمانی انسان است. چون انسان به حیات احتیاج دارد لازم است که از طریق روح خدا تولد روحانی بیابد، در غیر اینصورت هرگز نمی‌تواند به پادشاهی خدا وارد بشود. در فصل سوم انجیل یوحنا مکالمه خداوند و منجی ما عیسی مسیح با نیکودیموس که یکی از بزرگان قوم یهود بود نوشته شده است. عیسی خداوند درباره موضوع تولد دوباره به نیکودیموس چنین فرمود: "یقین بدان تا شخص از نو تولد نیابد نمی‌تواند پادشاهی خدا را ببیند. نیکودیموس گفت: چگونه ممکن است شخص سالخورده‌ای از نو متولد شود؟ آیا می‌تواند باز به رحم مادر خود برگردد و دوباره تولد یابد؟ عیسی پاسخ داد: یقین بدان که هیچکس نمی‌تواند به پادشاهی خدا وارد شود مگر آنکه از آب و روح تولد یابد. آنچه از جسم تولد بیابد جسم است و آنچه از روح متولد گردد روح است. تعجب نکن که به تو می‌گویم همه باید دوباره متولد شوند. باد هر جا که بخواهد می‌وزد. صدای آن را می‌شنوی اما نمی‌دانی از کجا می‌آید یا به کجا می‌رود. حالت کسی هم که از روح خدا متولد می‌شود همینطور است" (انجیل یوحنا فصل سوم، آیات ۳-۸).

تجربه تولد دوباره یا تولد روحانی هرگز از طریق رعایت شریعت بدست نمی‌آید. اما تمام کسانی که به مسیح خداوند ایمان می‌آورند تولد دوباره می‌یابند و صاحب حیات جاوید می‌شوند. پس شریعت، انسان را بسوی مسیح هدایت می‌کند تا انسان توسط ایمان به مسیح حیات بیابد. اگر شما تلاش کرده‌اید که از راه رعایت احکام شریعت خدا را خوشنود کنید و به پادشاهی خدا وارد بشوید بهتر است هر چه زودتر راهتان را عوض کنید. انسان با انجام احکام شریعت تولد دوباره نمی‌یابد و به پادشاهی خدا وارد

نمی‌شود. تنها از طریق ایمان به مسیح خداوند است که انسان به پادشاهی خدا وارد می‌شود و حیات ابدی می‌یابد. پس به خداوند و منجی ما عیسی مسیح ایمان بیاورید و صاحب حیات جاوید بشوید.

مسیحیان و شریعت

در رسالهٔ پولس به رومیان فصل دهم، آیهٔ ۴ نوشته شده است "مسیح هدف و تمام کنندهٔ شریعت است برای هر که ایمان آورد و به این وسیله در حضور خدا نیک شمرده شود".

وقتی می‌گوییم ما از راه ایمان به مسیح نیک شمرده شده‌ایم غرض این نیست که ما مسیحیان عمداً احکام خدا را زیر پا می‌گذاریم و با بی‌عدالتی زندگی می‌کنیم! برعکس، شخصی که به مسیح ایمان می‌آورد توسط روح خدا قدرت می‌یابد که مطابق میل و ارادهٔ خدا زندگی کند. کلام خدا در مورد ما ایمان‌داران به مسیح می‌فرماید که: "ما مصنوع دست او هستیم و خدا ما را در مسیح عیسی از نو آفریده است تا آن کارهای نیکویی را که او قبلاً برای ما مقدر فرمود که انجام دهیم، بجا آوریم." (رسالهٔ پولس به افسسیان فصل دوم، آیهٔ ۱۰).

ما ایمان‌داران به مسیح باید "خداوند خدای خود را با تمام دل و تمام جان و تمام ذهن و تمام قدرت خود دوست بداریم. و هم‌نوع خود را مانند خود محبت کنیم" (مرقس فصل دوازدهم، آیات ۳۱-۳۰). به این ترتیب ما قانون شاهانهٔ محبت را که یعقوب در رساله‌اش ذکر نموده است بجا آورده‌ایم.

خلاصه مطلب

بطور خلاصه می‌توانیم بگوییم شریعتی که خدا عطا فرمود خوب و عادلانه و روحانی است. اما هیچکس بجز عیسی مسیح نتوانسته است شریعت را بطور کامل رعایت کند. بنابراین تمام کسانی که فیض و رحمت خدا را نادیده می‌گیرند و به مسیح ایمان نمی‌آورند توسط خود شریعت محکوم می‌شوند. بعلاوه شریعت دارای ضعف بود و نمی‌توانست انسان را نجات بدهد. انسان با ذاتی گناه‌آلود به دنیا می‌آید و از لحاظ روحانی مرده است. شریعت نمی‌تواند به انسان در گناه مرده حیات ببخشد اما مسیح قادر است انسان گناهکار را نجات بدهد و به او حیات ببخشد. کار شریعت این است که به انسان نشان بدهد گناهکار و به نجات دهنده احتیاج دارد. وقتی انسان به این واقعیت پی می‌برد که گناهکار است و سپس به عیسی مسیح روی می‌آورد، ایمان انسان به کاری که عیسی خداوند انجام داده است باعث نجات او می‌شود.

حیات جاودان هدیه خدا به اشخاصی است که به مسیح ایمان می‌آورند. روح خدا که در وجود ایمان‌داران به مسیح زندگی می‌کند آنان را قادر می‌سازد که مطابق اراده خدا زندگی کنند و زندگی خداپسندان‌ای داشته باشند. امروزه به این صورت می‌شود از شریعت استفاده کرد که انسان با توجه به احکام خدا به گناهکار بودن خود و به نیازش به عیسی مسیح پی ببرد.

در خاتمه، اگر شما خواننده محترم تلاش کرده‌اید که با رعایت احکام شریعت نجات بیابید و شایسته آسمان بشوید به شما توصیه می‌کنیم که به تلاش بی‌ثمر خود ادامه ندهید. در عوض با تمام دل به عیسی مسیح ایمان بیاورید چون او قادر است شما را نجات بدهد و ضمناً او پس از

نجات به شما توانایی می‌بخشد که مطابق میل و اراده خدا زندگی کنید.
بخاطر داشته باشید که آنچه عیسی مسیح می‌تواند برای شما انجام بدهد
هیچگاه از دست شریعت بر نمی‌آید. او شما را می‌رهاند و حیات
می‌بخشد و راهی آسمان می‌کند. جلال بر او باد. آمین.